

at give Erstatning til Rederen, men ogsaa for at blive idømt Straf og komme til at udrede høje Bøder. Naar Mandfabetets Ret ikke er større end her, tror jeg, at den er temmelig illusorisk, og den bør derfor efter min Formening udvides derhen, at Mandfabet ved, hvilke Rettigheder det har. — Jeg beklager, at der i dette Lovforslag er strøget en Del Bestemmelser, som findes i tidligere Love, navnlig i Lov af 12te Maj 1871 med Hensyn til det at gøre Mandfabet bekendt med dets Rettigheder. Denne Lov af 1871 har i § 3 en Bestemmelse om, at Afregningsbøgerne skulle indeholde den nævnte Lovs første 7 Paragraffer tillige med Instruktionerne for danske Konsuler i Udlandet og de vigtigste Bestemmelser i Loven om Disciplin i Handelsflåden. Man har strøget disse Bestemmelser; de ere ikke optagne i nærværende Lovforslag, og naar der ikke paalægges vedkommende en Forpligtelse til at gøre Mandfabet bekendt med disse Ting, som Mandfabet saaledes har at rette sig efter, frygter jeg meget for, at den Instruction, Mandfabet faar i Fremtiden med Hensyn til sine Rettigheder og Pligter, vil blive mere indskrænket, end den hidtil har været. Ja, jeg frygter ikke saa meget for, at Instructionerne med Hensyn til Mandfabetets Pligter ville blive indskrænkede, det tror jeg ikke, de ville blive, men derimod for, at Instructionerne med Hensyn til Mandfabetets Rettigheder ville blive indskrænkede i Forhold til, hvad de ere nu, eftersom man har gjort Bestemmelserne herom mere indskrænkede, end de ere for Øjeblikket.

Jeg bemærkede for, at Bestemmelserne om Skipperens Ansvar for at behandle Mandfabet med usødig Haardhed vilde tabe i Værd, navnlig derved, at de er givet Skipperne en større Straffemyndighed, end de tidligere have haft. Jeg skal gaa ind paa enkelte Eksempler herpaa. Dog skal jeg naturligvis ikke fortælle mig i alt for mange Eksempler, men kun nævne ganske enkelte, som jeg vil tillade mig at henvise til. Jeg skal saaledes henvise til en Bestemmelse i § 44, der giver Skipperen Ret til at straffe Personer under 18 Aar med forpørlige Revselsler, der ikke findes i den nugældende Lovgivning her til Lands; det er en Bestemmelse, der ikke findes i den tydske Lovgivning og heller ikke i den svenske. Den findes vel i det norske Solovsforflag, men saa vidt jeg kan stønne af Motiverne til det foreliggende Lovforslag er denne Straffemaade noget, man er i Færd med at ville affætte ogsaa i Norge. Jeg synes derfor heller ikke, at der er nogen som helst Grund til at indføre den her, al den Stund

den kan undværes i de andre Stater, og al den Stund den har været undværet saa længe her hjemme, og jeg tror ikke, det har skadet Søfarten noget, at Skipperne ikke have haft Lov til at prygle de umyndige Matroser. Men saa Skipperne en saadan Ret, saa er der atter her et Punkt, hvor man maa spørge: Hvor er Grænsen mellem, hvad der er usødig Haardhed, og hvad der er rimelig Straf? Naar Prygl en Gang er blevet indført som Straffemetode, har man adskillige Eksempler fra tidligere Tid paa, at denne Straffemetode kan blive misbrugt, uden at der bliver paalagt vedkommende det Ansvar, som man efter almindelige Regler maatte antage vilde komme til at paahvile ham. Ja, jeg har ikke noget Eksempel fra Øen at nævne med Hensyn hertil, men derimod et Eksempel fra Landjorden, nemlig det, at en Bagermester en Gang slog en Lærling saaledes, at han blev arbejdsudygtig for sin Livstid. Det blev af Hensyn til en gammel Lovs-Forordning erkendt, at han havde Revselsret over denne Dreng, og ganske vist havde han slaet haardere, end han egentlig var bemyndiget til, men da han dog havde denne Ret, kunde man ikke paaføre denne Mand nogen Straf, i hvert Fald ikke nogen væsentlig Straf; jeg erindrer ikke, om han overhovedet fik nogen Straf. Lignende Tilfælde kunne forekomme med Hensyn til Skibsmandfater, og jeg finder egentlig, at Mandfabetets Ret til at klage over Skipperen bliver illusorisk af Hensyn til denne Bestemmelse og lignende Bestemmelser i Forslaget. — De Bestemmelser i § 102, som foreskrive Afkortning af Hyren, ere ganske vist Bestemmelser, der findes i den nugældende Lovgivning, men jeg finder, det dog er mærkværdigt, at vi behøve disse Lovbestemmelser herhjemme, naar de ikke behøves i et Land som Tyskland. Den tydske Søfartslov foreskriver udtrykkelig, at Afkortning af Hyren ikke maa finde Sted. Er det nødvendigt, at Skipperen skal straffe Mandfabet — hvad der ganske vist i mange Tilfælde kan være nødvendigt — maa der gives andre Midler til at straffe dem; saaledes foreskriver den tydske Lov Ekstraarbejde. Jeg tror ogsaa, at vi burde have lignende Bestemmelser her, men jeg tror ikke, at denne Maade at straffe paa er berettiget. Der findes i § 107 en Bestemmelse, som ogsaa indskrænker Mandfabetets hidtilværende Rettigheder, eller som vil give Mandfabetet et mere uheldig Stilling, end det hidtil har haft. Denne Paragraf gælder Anhøvelse og Arrest paa Søfolk, som ere forhyrede paa et Skib. Det var tidligere Reglen, at Søfolk, som vare paamønstrede, kunde bringes om